

HONORABLE SR.

La Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural (DEPANA), inscrita amb el número 2.327 en la secció del Registre d'Associacions de Barcelona número 1 i entitat declarada d'Utilitat Pública, amb domicili al carrer Sant Salvador núm. 97, baixos, 08024 de Barcelona i representada per la seva Presidenta Marta Gumà Bondia, **EXPOSA:**

Que en data 26 de maig de 2014 el Diari Oficial de la Generalitat ha publicat Edicte de 19 de maig de 2014 del Departament de Territori i Sostenibilitat, pel qual s'aprova inicialment la modificació del Pla director urbanístic de la Val d'Aran als termes municipals de Bausen, Canejan, Lès, Bossòst, Arres, Vilamòs, Es Bòrdes, Vielha e Mijaran i Naut Aran. Atès que DEPANA té com a principal finalitat l'estudi i la defensa del valuós patrimoni natural de Catalunya, es veu en l'obligació de formular les següents

AL·LEGACIONS

Primer: Vulneració del Text refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, modificat per la Llei 3/2012 de 22 de febrer.

Els articles 47 i ss del TRLUC determinen els usos del sòl no urbanitzable a Catalunya i les edificacions que, de manera excepcional, hi serien admissibles. Cal recordar que la regla general és la no edificabilitat del SNU. Aquesta modificació del PDUVA d'una manera explícita afegeix un nou ús que en cap cas es contempla en la Llei: el lleure familiar. Aquesta modificació contemplada a l'article 109 de la Normativa sotmesa a consideració del públic implica afegir un ús nou en sòl no urbanitzable mitjançant un instrument de planejament, com és la modificació del PDUVA, infringint una norma jeràrquicament superior com és una Llei del Parlament de Catalunya, és a dir, una nul·litat de ple Dret.

Si el que realment es vol és regular el lleure familiar d'aquesta manera, o sigui via construcció de cases en SNU que acaben aproximant-se per volumetria i usos a segones residències, el que poden fer els planificadors és promoure una modificació del planejament i incorporar aquests sectors al sòl urbanitzable: així quedaran dotats dels serveis i necessitats que els són pròpies. Una altra via seria promoure de veritat el sector primari i assegurar la realització d'activitats vinculades a la ramaderia i/o l'agricultura (única excepció real continguda a la Llei). Una altra via seria la formulació d'un Pla especial autònom definint uns usos dels certament admesos per la normativa urbanística, però no afegir un nou supòsit excepcional que la llei no contempla. De fet però, el que haurien de fer les autoritats urbanístiques és fer ús de la seva capacitat per fer complir la disciplina urbanística i procedir a inspeccionar, instruir els corresponents expedients i, si escau, sancionar les irregularitats urbanístiques que des de fa uns anys es venen repetint en el SNU. La modificació ve a regularitzar una

situació *de facto* que no s'ha pogut/sabut aturar, de manera que ara s'admet un canvi d'usos a gran escala a tot arreu, tenint en compte que la majoria de SNU a Aran és d'especial protecció. Aquesta proposta de planejament és un canvi de classificació urbanística encoberta, que implica passar de un sòl no urbanitzable de protecció especial a un sòl no urbanitzable comú sense cap mena de protecció per la seva vàlua. Pot implicar un canvi d'ús de sòl generalitzat del SNU fonamentalment forestal de protecció especial, mitjançant l'aparició d'esquitxos d'enclavats privats en el sòl forestal que precisen d'accessos i serveis. Així es demana que es supprimeixi l'apartat 2 de l'article 109 de l'aprovació inicial de la modificació del PDUVA.

Segon : Infracció del principi d'igualtat de l'article 14 de la CE.

No resulta admissible que s'atorgui aquest pretès dret al lleure familiar en SNU només als residents empadronats a la Val d'Aran tal com contempla l'art 109 i 110 d'aquesta modificació del PDUVA (amb vinculació a una propietat principal). Tots som iguals davant la Llei, article 14 CE, però a partir d'ara els empadronats a la Val d'Aran gaudirien d'uns privilegis urbanístics que no tindria la resta la població. No es tracta d'estendre aquesta possibilitat a tothom, sinó d'evidenciar que és una mostra palpable de la vulneració del principi d'inadmissibilitat de reserva de dispensació, expressament prohibida per l'article 11 del del TRLUC. Per tant es demana l'eliminació de l'article 110 sencer de la proposta de modificació del PDUVA.

Tercer : Nou intent de legalització de les segones residències en SNU

La manca d'aplicació sistemàtica d'un criteri unitari en les limitacions d'usos en el sòl no urbanitzable de la Val d'Aran, i especialment en l'inclòs en la Xarxa Natura 2000 i PEIN, és un fet que com s'ha dit s'arrossega des de fa temps. DEPANA ja a l'any 2006 va denunciar a la Fiscalia de Medi Ambient del TSJC la profusió d'edificacions en SNU no vinculades a explotacions agràries o ramaderes. Des de llavors les coses no han fet sinó empitjorar i s'han continuat fent construccions més properes a segones residències sota el paraigua de presumptes reconstruccions de bordes (de vegades dintre dels espais naturals LICs o Xarxa Natura 2000). L'actitud dels municipis afectats ha estat fins ara indolent amb aquestes presumptes infraccions. Així doncs, aquesta modificació del PDUVA no és més que un nou pas per intentar legalitzar les irregularitats produïdes fins ara, i obrir la porta a que es puguin bastir noves edificacions, tot això sota la pretesa cobertura legal d'un nou ús, "el lleure familiar", no contemplat en la Llei d'Urbanisme de Catalunya.

Per acabar aquest punt, ens hem de referir a les definicions que la Llei de Sòl (Modificació del text refós, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2008, de 20 de juny) i que no justifica l'edificació en SNU de protecció especial. Així l'article 2.2 diu :

"En virtud del principio de desarrollo sostenible, las políticas a que se refiere el apartado anterior deben propiciar el uso racional de los recursos

naturales armonizando los requerimientos de la economía, el empleo, la cohesión social, la igualdad de trato y de oportunidades, la salud y la seguridad de las personas y la protección del medio ambiente, contribuyendo en particular a : a) La eficacia de las medidas de conservación y mejora de la naturaleza, la flora y la fauna y de la protección del patrimonio cultural y del paisaje b) La protección, adecuada a su carácter, del medio rural y la preservación de los valores del suelo innecesario o inidoneo para atender las necesidades de transformación urbanística. d) La prevención y minimización, en la mayor medida posible, de la contaminación del aire, el agua, el suelo y el subsuelo.

A aquesta entitat li sembla que poques coses es poden afegir respecte del greu impacte ambiental que pot tenir aquesta modificació urbanística que es pretén aprovar com si no tingués cap mena de rellevància.

Quart: Usos en sòl forestal i/o agrícola. Unitats mínimes

Igualment, s'ha de tenir en compte que aquest tipus de sòl on es pretén portar a terme aquesta modificació de planejament és predominantment forestal. Per tant està subjecte a la normativa derivada de la Llei 6/1998, de 30 de març, forestal de Catalunya. L'article 2 d'aquesta Llei defineix el sòl forestal com "sòls rústics, poblats d'espècies arbòries, matolls o herbes, prats de regeneració natural, aiguamolls, rasos poblats anteriorment i pistes i camins forestal". Més endavant, l'article 22.5 determina que :

“ Hom pot autoritzar edificacions vinculades a usos agraris i, excepcionalment, noves edificacions aïllades en terrenys forestals si compleixen les consideracions següents : a) Que l'edificació es faci en una parcel·la coincident, com a mínim, amb la unitat mínima de producció forestal de la comarca. B) Que no produeixi impacte ecològic ni en la construcció ni en les obres d'infraestructura complementària. “

El Decret 35/1990, de 23 de gener, pel qual es fixa la unitat mínima forestal, no deixa lloc a cap mena de dubte sobre la il·legalitat que es pretén cometre amb aquesta Modificació. L'article 1.1 considera la unitat mínima forestal "per totes les comarques catalanes serà de 25 Ha". Aquesta unitat es considera indivisible i d'acord amb l'article 22 de la Llei 6/1988 "caldrà que l'edificació es faci en una parcel·la coincident, com a mínim, amb la unitat mínima forestal que fixa l'article 1. Si no hi ha vinculació a activitat del sector primari o Pla especial per activitat de lleure i tampoc les 25 Ha d'unitat mínima, l'activitat no pot ser autoritzada. Aquesta és una condició general imposada a tota Catalunya que resulta també indisponible per normes de planejament com la que ens ocupa.

En darrer lloc, consignar que en el suposat cas que es considerés que aquests enclavats estan en sòl agrícola o són agrícoles, caldria que es complissin les unitats mínimes de conreu establertes en Decret 169/1983, de 12 d'abril establertes en l'Annex 1, punt 2.n.

Per això exposat es **DEMANA**

Que s'admeti aquest escrit, es tingui per realitzades les anteriors al·legacions, siguin unides a l'expedient de referència, i en la seva virtut es dicti resolució per la qual s'assumeixin les anteriors al·legacions i aportacions al si de la modificació del PDUVA.

Barcelona, 25 de juny de 2.014

HONORABLE SR. CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT